

alligevel ere endte med den ret store Sum. Den Gang Forslaget i 90—91 blev forelagt, drejede det sig om 4,200,000 Kr. til Hospital og Plejestiftelse og 1,300,000 Kr. til lægevidenskabelige Undervisningsanstalter, altsaa $5\frac{1}{2}$ Million. Saa blev dette Beløb Aaret efter reduceret med godt 800,000 Kr., det gik altsaa ned adskilligt under 5 Millioner Kr. Nu er det kommet op til 6,976,000 Kr., uagtet der er forskelligt, der den Gang fandtes, som nu er udskudt. Imidlertid tror jeg, at en nærmere Undersøgelse vil kunne give en tilfredsstillende Forklaring derpaa. For det første vil det vel nok kunne klargøres, at de noget forøgede Krav, der have været fremme fra Lægevidenskabens Side, have været berettigede, og de maa vel til Dels begrunde den højere Sum, der er Tale om. Men dernæst vil det sikkert vise sig, at Forøgelsen først og fremmest skriver sig fra, at Priserne paa alt Byggearbejde ere voksende stærkt siden den Tid; og hvis det er Hovedgrunden, er der noget højst beroligende derved, thi lige saa sikkert, som det er, at man, hvis man sidste Gang, da Sagen var til Behandling, havde vedtaget Forslaget og opført Anstalterne i de siden da forløbne Aar, hvor det har været særlig kostbart at bygge, ikke vilde være kommen igennem med de 4—5 Millioner, der den Gang var Tale om, lige saa sikkert er det, at man har Lov til at vente, at Foretagendet vil kunne gennemføres noget billigere end forudsat, hvis vi nu beslutte os dertil paa Grundlag af de nuværende Priser. Der er ikke Tvivl om, at allerede nu er Bygningsmaterialerne i god Dalen, og den Standsning i Byggeriet, som er en Følge af, at Penge til at bygge for ere blevne dyrere, vil utvivlsomt bevirke, at den, dersom Staten har Raad til at bygge i en saadan Periode, ogsaa vil blive i Stand til at udføre Arbejdet billigere, end man hidtil har kunnet. Der er, som sagt, noget beroligende derved. Der bliver jo nemlig saaledes snarere Tale om Besparelse end om Overskridelse, hvilket er værd at bemærke i Forbindelse med, at den Udgift, som vi i Henhold til Forslaget staa over for, kun drejer sig om 1,300,000 Kr., naar man tager med i Regning Værdien af de Grunde, der blive disponible ved Flytning af Hospitalet og de Anstalter, der er Tale om at bygge straks. Beroligende er det ogsaa, at, naar man med Hensyn til de Anstalter, der foreløbig udskydes, blot sikrer sig de nødvendige Arealer, vil man ligeledes ved en Flytning af dem faa Værdier frem, der i det væsent-

lige kan svare til de Beløb, som disse ny Anstalter ville koste. Vi staa altsaa her over for en Udgift, ca. 1,300,000 Kr., som vi ikke behøve at være bange for at lade Statskassen gaa med til, og vi staa saa ved Siden deraf over for en aarlig Udgift, hvis Beløb vi nu have faaet oplyst, nemlig den forøgede Driftsudgift, som i Lovforslaget er anslaaet til ca. 270,000 Kr. om Aaret. Ogsaa denne er en saa beskeden Udgift over for Løsning af saa stor en Opgave, at jeg ikke tror, at den skal kunne skræmme os fra Foretagendet. Hermed skal jeg da paa det bedste anbefale Sagen og haabe, at Udvalget vil berede en sikker Vej for Foretagendets Gennemførelse.

Seavenius: Jeg maa begynde med at sige, at jeg ikke ser saa lyst paa Sagen som den sidste ærede Taler. Jeg er enig med ham i det Princip, han gik ud fra, at det, det kommer an paa, er at skaffe Universitetet en Anstalt, hvorigennem de vordende Læger kunne blive uddannede til Gavn for hele Landet, ikke alene for København. Det er Opgaven, det er Statens Opgave. Var der ikke Tale om det, maatte man overlade til Københavns Kommune at bygge de Hospitaler, som det for Københavns Vedkommende var nødvendigt at have. Men det er altsaa en Undervisningsopgave, der her er Tale om at løse. Naar vi saa se, om den da er løst gennem dette Forslag, maa jeg meget bestemt paastaa, at den er alt andet end løst. Jeg tør ikke sige, at det Forslag, der blev forelagt flere Gange i Slutningen af Firserne og Begyndelsen af Halvfemserne, fuldt ud løste denne Opgave, men det gjorde i alt Fald et Forsøg derpaa. Det gør man ikke længere, og hvorfor gør man det ikke længere? Fordi man ikke har Plads længere. Der var den Gang beregnet 35 Td. Land til det paatænkte Hospital. Den Kontrakt, der da forelaa, vilde man ikke godkende her i Tinget, og senere er man gaaet fuldstændig bort fra den og har faaet en anden godkendt, ifølge hvilken der nu til Kultusministeriet er overladt 20 Td. Land, og paa disse 20 Td. Land er der ikke Plads til at bygge et Hospital, der fuldt ud kan være den Undervisningsanstalt, det skulde være. Militæretaten har opnaaet, hvad den nogenlunde kunde ønske at opnaa gennem den Overenskomst, Københavns Kommune ligedes, men Kultusministeriet er det sikkerlig gaaet ud over. Man har saaledes indskrænket Patienternes Antal paa de to store Afdelinger: den medicinske og kirurgiske, med halvtredie Hund-